

คุยกับผู้อ่าน

สวัสดีปีใหม่ครับ

“หมอชาวบ้าน” ขออัญเชิญคุณพระศรีรัตนตรัยดลบันดาลให้ท่านเป็นสุขกายสุขใจโดยทั่วกัน ทั้งท่านที่เป็นประชาชนคนอ่าน และท่านที่มีส่วนช่วยลงแรงกาย แรงสมอง แรงเงิน และแรงใจ ด้วยประการต่าง ๆ อันเป็นเหตุปัจจัยให้มี “หมอชาวบ้าน” ไปถึงมือประชาชน

เนื่องในวันเด็กปีนี้เราขอเสนอเรื่อง **ชีวิตครูอนุบาล** ใคร ๆ ก็บอกว่าเยาวชนคือ อนาคตของชาติ แต่เด็กก็มีปัญหาสารพัดอย่าง ตั้งแต่ขาดปัจจัยพื้นฐาน เช่น อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย และยารักษาโรคตลอดไปจนขาดสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมที่หล่อหลอมให้เด็กของเราเติบโตขึ้น มีความสมบูรณ์ทั้งกายและใจ แล้วเราก็มีผู้ใหญ่และสังคมที่มีปัญหา

ท่านที่รู้จักเครื่องคอมพิวเตอร์คงจะทราบว่าเครื่องคอมพิวเตอร์ใหม่ ๆ ถึงจะมีเครื่องอะไรครบถ้วนก็ทำงานไม่ได้ จนกว่าจะมีการเขียนโปรแกรมใส่เข้าไปว่าทำอะไรให้โต้ตอบต่อสิ่งที่ได้รับมาอย่างไร ถ้าโปรแกรมดีคอมพิวเตอร์ก็จะทำงานดี ถ้าโปรแกรมไม่ดีผลก็ใช้ไม่ได้ เด็กเมื่อแรกคลอดก็มีเครื่องครบแต่ยังคิดอะไรไม่ได้ เพราะยังไม่มี “โปรแกรม” **ชีวิตในเยาว์วัย** เป็นช่วงที่สำคัญที่สุด ที่กำหนดว่าเมื่อเป็นผู้ใหญ่เขาจะเป็นคนที่มีชีวิตจิตใจอย่างไร เป็นคนที่มีความสุขหรือความทุกข์ จะใจแคบหรือใจกว้าง จะรักหรือเกลียดคนอื่น จะเป็นคนชอบศึกษาหาความรู้หรือไม่ ฯลฯ เพราะสิ่งต่าง ๆ ที่มากระทบในระยะนี้ จะฝังใจและกำหนดบุคลิกและพฤติกรรมของเขาในอนาคต

พ่อแม่และครูอนุบาลจึงเป็นกัลยาณมิตรเริ่มแรกในสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมที่พ่อแม่มีเวลามากกว่านี้ ครูอนุบาลยิ่งมีความสำคัญมากขึ้น ใครที่เลี้ยงลูกเพียงไม่กี่คนยังรู้สึกรู้สีกว่ายากและเหน็ดเหนื่อย ครูอนุบาลซึ่งต้องดูแลเด็กเล็ก ๆ จำนวนมากคงจะมีหน้าที่ตรากตรำเหน็ดเหนื่อยมากกว่าหลายเท่า และเป็นบุคคลสำคัญที่ดลบันดาลว่า *อนาคตของเด็กเล็ก ๆ เหล่านี้จะเป็นอย่างไร*

คำว่า**อนุบาล** ถ้าหมายถึงการดูแลเด็กเล็กก็คงจะใช้ได้ แต่ถ้าแปลว่าการดูแลเล็ก ๆ น้อยก็คงจะไม่ถูกเพราะการดูแลเด็กเล็กเป็นการดูแลที่ยิ่งใหญ่หรือ**อภิบาล** ครูอนุบาลจะต้องเป็นครูที่มีคุณภาพสูง แต่ในระบบของเราครูอนุบาลคงจะเป็นครูผู้น้อยมีเงินเดือนต่ำ และสูงขึ้นเรื่อยถ้าสอนเด็กโตขึ้น ๆ และจะสูงสุดถ้าสอนในมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นระบบที่ตลก เพราะ**ครูอนุบาลที่ดี ๆ มีความสำคัญมากกว่าศาสตราจารย์ในมหาวิทยาลัย**